

Corydoras oiapoquensis - Oyapock - páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Nijssen, 1972
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	5-5,5 cm
C°:	23-28
pH°:	6-7,5
Nk°:	0-15
HELYIGÉNY:	65 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapatos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen



Corydoras oiapoquensis
Oyapock - páncélosharcsa
(Nijssen, 1972)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:



Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!



Dél - Amerika, Francia - Guyana. A Rio Oyapock folyó vizeiben endemikus, fő populációi a folyó egyik bal oldali mellékfolyójában, a Cumuri patakban élnek.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Egy rendkívül bájos, kedves küllemű páncélosharcsa, mely a 9-es leszármazási vonal tagja. Kistermetű, tömzsi alkatú és erősen lekerekített arcú faj. Küllemében nagyon hasonlít a panda páncélosharcsára, csak nála a farktővön lévő folt a farkúszóra került. Nem véletlen szinonim magyar neve sem: csíkosfarkú panda páncélosharcsa.

Teste ezüstös-piszkosfehér alapszínű, ezen egy vastag, fekete szemkötő díszleg, valamint hátúszóján is egy nagy kiterjedésű fekete foltot találunk. Farkúszója kezdetén helyezkedik el a már említett fekete folt, ezt pedig két további, halvány fekete sáv követi az úszó későbbi területein.

Hozzá rendkívüli mértékben hasonlít az indián páncélosharcsa (*Corydoras condiscipulus*). Utóbbi egy hosszúorrú faj az ln8sc4 leszármazási vonalból, így kladisztikailag nem annyira közeli rokon, viszont a közös elterjedés miatt küllemük gyakorlatilag teljesen megegyezik, a farkúszó csíkozottságának formájában van egy kevés eltérés. A biztos megkülönböztetést az indián páncélosharcsa megnyúlt, hosszúkás arcorra jelenti (illetve valamivel nagyobb, kifejtett kori mérete).

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Az Oyapock – páncélosharcsa magyar nevét elterjedési területéről, az Oyapock – folyóról kapta. Itt együtt él az indián páncélosharcsával (*Corydoras condiscipulus*), a két faj szimpatrikus elterjedésű. Nem szigorúan véve közeli rokonok, küllemük azonban szinte teljesen megegyezik, a természetben közös csapatokat alkotnak. Ez azon kevés esetek egyike, amikor több fajból is alkothatunk vegyes csapatot akváriumban, ami hasonlóan megfelelő, mintha egy fajból állna (tehát egy 10-12 egyedes páncélosharcsa-csapat nyugodtan állhat e két fajból vegyesen). A természetben nem hibridizálnak, mesterséges körülmények között erről még nem áll rendelkezésre adat, ezért tenyésztési célból viszont tanácsos a két fajt elkülöníteni.

Nagyon bájos, békés és megnyerő küllemű páncélosharcsák, éppen ezért sokak kedvencei közé tartoznak. Bár alkalmasint hozzáférhetőek, nyugati listákon gyakran szerepelnek is, idehaza még nem váltak elterjedté. Ebben közrejátszik az is, hogy nem éppen termékeny fajról van szó...

Gondozásához egy 60-65 literes akvárium már megfelelő, hiszen nem túl nagy termetűek. Mindenképpen csapatban tartsuk őket, ami legalább 6-8 példányt jelent (tartástechnológiai szempontból a *Corydoras condiscipulusszal* vegyes csapat elfogadható). Alapvetően is egy egészen félénk fajról van szó, ha nem csapatban van, főleg azzá válik. A páncélosharcsák többsége napközben is elég aktív, természetesen ez igaz erre a fajra is, de jobban preferálja a szürkületi időszakot, napközben inkább többet rejtőzködik. Elősegíthetjük aktivitását, ha nem túl erős a világításunk, esetleg használunk árnyékoló úszónövényzetet is.

Talajnak mindenképpen apró szemű, lekerekített szélű szemcsékből álló, lehetőleg finom homokot válasszunk, aminek turkálása közben nem sérülnek érzékeny bajuszszálaik. Sem a kvarcőrlemény, sem a gyöngykavics nem számít megfelelő aljzatnak a páncélosharcsákhoz. A háttér és szegélyek mentén legyen sűrűbb a növényzet, melyben búvóhelyet találhatnak, elől pedig hagyjunk szabad területet a turkálásra. Cserepek, kókuszdió héjak, gyökerek, kövek mind remekül beválnak a berendezés gazdagításának céljára. Nagyon otthonossá tehetjük akváriumukat falevelek felhasználásával, szívesen keresgélnek közöttük: természetűbb lesz a környezet és halaink viselkedése is. Emellett a vízártékekre is jótékony hatással vannak a levelek: savanyítják és sötétítik azt. Kedvünk szerint felhasználhatunk e célra égetobozt, tőzegkivonatot is egyaránt.

Kimondottan esőerdei, Egyenlítő-közeli elterjedésű fajról van szó. Élőhelyén a víz teászínű, meleg és nagyon lágy. Ezt érdemes akváriumi tartása során is utánozni, 25-26 °C egy ideális középértéknek felel

meg a hőmérséklet terén, de néhány fokkal alacsonyabb és magasabb értéket is felvehet. Akár még diszkoszhalak mellé is kerülhetnek. Túlságosan savanyítanunk nem kell, de a 6-6,5 körüli pH értéket kedvelik. Ha lehet, vizük jó részét esővíz, ozmóvíz adja, a lágyvizet ugyanis nagyon kedvelik. Érdekes 10 nk alatt tartanunk a keménységet, de lehetőleg a 15-öt ne haladjuk meg. A víz sötétítése is segít abban, hogy halaink otthonosan érezzék magukat.

Társításuk nem problémás, más halakkal nagyon békésen viselkednek. Kistestű pontylazacok (pl.: parázslazac, Axelrodia-fajok, törpeszájú halak), törperazbórák, kisebb törpesügérek (pl.: ramirezi) kiváló lakók lehetnek az Oyapock – páncélosharcsa akváriumában. Ha túl nagy, vehemens halak kerülnek melléjük, harcsáink visszahúzódóbbak, félősebbek lesznek, és elképzelhető, hogy nem jut számukra elegendő táplálék, ezért ne társítsuk őket nagytestű vagy csipkelődős fajokkal.

Etetésük nem szokott problémát jelenteni, a legtöbb páncélosharcsához hasonlóan elfogadják a talajra süllyedt lemezes tápok, szemcsésedő tablettás eleségeket is. Kedvencük azonban az élő tubifex, emellett kaphatnak még grindált, televényférget, artémiát, szúnyoglárvát is. Egészségük megőrzéséhez nagyban hozzájárul, ha változatos és jó minőségű ételmen tartjuk őket.

Bár szaporításuk megoldható, némi páncélosharcsákkal szerzett gyakorlat után próbálkozhatunk vele, nem a legegyszerűbb. Nem mindig könnyű rávenni őket az íváásra, de ha sikerült beindítanunk, későbbiekben a szaporodási kedvükkel nem szokott baj lenni. A nőtények valamivel teltebb alkatúak, a csapatot úgy állítsuk össze, hogy több hím legyen, mint nőtény. A legcélravezetőbb egy olyan akváriumban ívatni őket, ahol hosszútávon is tudjuk gondozni állatainkat, s innen az ikrák elvétele javasolt. Bár hajlamosak fogyasztani az ikrákból, frissen kikelt ivadékokból, egyes tenyésztők arra esküsznek, hogy napi kétszeri, bőséges etetés és dús növényzet mellett bent hagyják a szaporulatot a szülők mellett, és így is rendszeresen nőnek fel ivadékok. Ha nem ezt az utat követjük, akkor a szaporító medencébe hintsünk egy kevés homokot és béleljük ki dús vízinövényekkel, pl.: jávai mohával. A nőtény nem válogatós, ikráit mindenfelé elhelyezi, így kerülhet az üvegre, növények levelire, akár még kövek, homok közé is.

Az ívás kiváltásában egy sötétebb, gyenge megvilágítású időszak is segít a fajnál. Emellett fontos a bőséges élő eleség, illetve a vízminőség ideális beállítása. A hőmérséklet legyen kb. 25 °C körüli, a pH-t érdemes 6 körül tartani, de a lényeg, hogy a víz legyen nagyon lágy, akár 0-3 nk. Ha megtörtént az ívás, gyűjtsük be az ikrákat, melyeket pontosan ugyanolyan vízminőségű közegbe helyezzünk, mint ami a szülők akváriumában van: célszerűen vegyük onnan a vizet. Egyesek nem is külön kis akváriumba gyűjtik az ikrákat, hanem kis ketrecekben a szülők vizébe látatják be azokat. Az ikrák intenzív vízmozgást és oxigénellátást igényelnek. Sajnos a kikelő utódok között általában nagy a halandóság, az első hetekben különösen érzékenyek a hibátlan vízminőségre. Ezt sűrű, de egyszerre csak kis térfogatarányú vízcserékkel tudjuk biztosítani, akár napi szinten. Az indítóeleség (melyet a halak elúszása után, kb. 6-7 nappal az ikrák lerakásától számítva) lehet frissen kelt artémia, de vigyázzunk, hogy a peteburok ne kerüljön be az ivadékokhoz, mert akár végzetes bélelzáródást okozhat. Kaphatnak banán- és walterférget is. Később vágott tubifexre térjünk át, és ha az első néhány héten, a kritikus időszakon túl vagyunk, akkor már jellemzően semmilyen különösebb nehézséggel nem kell számolnunk. Növekedésük nem túl gyors tempójú. Sajnos nem egy termékeny faj, egyszerre csak kevés ikrát rak le.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

Csíkosfarkú panda páncélosharcsa **syn.:** -

Eng: Stripe Tailed Panda Cory, Flag Tailed Panda Cory.

Egyéb köznevei: Nokikuonomonningen, Ariane Panzerwels, Cumuru-Panzerwels

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Harcsafélék](#)

KULCSSZAVAK:

[Csíkosfarkú panda páncélos harcsa](#), [akvarisztika](#), [Harcsafélék](#), [Callichthyidae](#), [Nijssen, 1972](#), [Corydoras oiapoquensis](#), [Akváriumi halak](#)

JELLEMZŐK:

[sárga vízi](#), [Guyanák](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [Amerika](#), [békés rajhal](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [alsó szint](#), [közepesen áramló vízi](#), [fekete vízi](#), [igenlágymű \(0-5°Nk\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [bújós](#), [lágymű \(5-10 Nk°\)](#), [mindenevő](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [átlagos növényzetigényű](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [lassú mozgású](#), [közepesméretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [barna vízi](#), [Dél-amerika](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish** <https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/523>

https://www.scotcat.com/factsheets/corydoras_oiapuquensis.html

https://www.planetcatfish.com/shanesworld/shanesworld.php?article_id=237

https://www.planetcatfish.com/common/species.php?task=&species_id=123

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2020-05-03 11:43:50

Katalógus ID: 4127

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-oiapoquensis.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva